

[Hagen Hagensen]

tingene af på en sådan måde, at det skete under visse forudsætninger, forudsætninger om 2 børn, forudsætninger om dit og dat og så og så meget i boligsikring, og hvad det nu skulle være, så man dog prøvede på at få stillet det op.

Jeg har fornemmelsen af, at man godt kan, men man vil ikke svare, for man ønsker ikke, at befolkningen egentlig får at vide, hvad den samlede virkning af det, man nu indfører, vil være for de enkelte indkomsttrin. Det er der for mig ingen tvivl om. Jeg vægrer mig ved at tro, at man ikke har regnet på disse ting, selvfølgelig har man da det. Hvorfor skulle man ikke have gjort det for at vide, hvad det egentlig er, der kommer til at påhvile den enkelte, nemlig noget, der er en større byrde, og noget, der for den sags skyld også bliver en større byrde, fordi man ikke får ydelserne længere? Der er ikke nogen tvivl om, at byrden er lige tung i henseende til det, man skal af med mere, og det, man ikke får i ydelser, som man hidtil har haft.

Derfor er det nødvendigt at få disse beregninger, så befolkningen kan se, hvad det er, man er ved at gå ind for her. Jeg skal ikke bede om at få dem her i dag – jeg tror såmænd heller ikke, jeg får dem – jeg skal bare fastslå, at socialministeren og skatteministeren, der ganske kunne henholde sig til deres kollegas svar, ikke har villet give svar på det, man med rimelighed har spurgt om, således at man kunne oplyse befolkningen om, hvad dette kommer til at betyde i typiske tilfælde. Der er for mig ingen tvivl om, at det havde været nyttigt at have disse ting, og det kunne have været gjort.

Må jeg så lige til slut sige, at jeg forstår sådan set slet ikke, at man skal indføre et socialindkomstbegreb. Jeg er enig med de mange, der siger, at den skattepligtige indkomst ikke i alle forhold er egnet til at udmåle dette eller hint efter, givetvis ikke. Men hvorfor i alverden skulle man dog ikke stadig væk kunne klare sig med udgangspunkt i den skattepligtige indkomst, som dog har fungeret relativt tilfredsstillende på en række områder igennem lang tid, når man kan korrigere de oplysninger, man får derfra, til den brug, man nu engang skal gøre af dem. Det har man kunnet gøre hidindtil. Jeg kan slet ikke forstå, at man skal have dette ekstra omsvøb, denne ekstra forvaltning, som vil betyde yderligere besværliggørelse af skatte-

forholdene, ikke mindst af skatteligningen, og i øvrigt også betyde, at man får yderligere forvaltning på det sociale område.

Jeg tror, vi er ved at gå ind i noget, der er forkert, noget, som kunne være ordnet på en anden måde. Jeg har dermed ikke sagt andet og mere, end at der er ting, for hvilke man givetvis må måle ud på en anden basis end den skattepligtige indkomst.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er hr. Taanquists bemærkninger, der bringer mig herop. Det er jo rigtigt nok, som hr. Taanquist siger, at det hele tiden har ligget i § 37 i bistandsloven, at man også skulle tage det forventede kommende indtægtsniveau i betragtning. Men det, der lige præcis er nyt, er, at det nu indføres direkte i loven, at den enkelte eller de familier, der modtager bistandsydelser over § 37, skal have støtte til nedbringelse af deres faste udgifter. Den sætning er formodentlig ikke indført for mine blå øjnes skyld. Den er indført, fordi den skal bruges, og jeg er heller ikke i tvivl om, at den vil blive brugt. Det vil hr. Taanquist vel ikke sige ikke passer?

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Nej, det passer, og jeg synes, det er en ganske fornuftig bestemmelse.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er blevet sagt tidligere af hr. Erhard Jakobsen, at det nok ville blive sådan, at det mere var de politiske bemærkninger, der kom til at præge debatten. Jeg synes egentlig også, man kan konstatere, at det i langt højere grad har været en gentagelse af de argumenter og synspunkter, som man redegjorde for i forbindelse med førstebehandlingen.

I mellemtiden har der været et stort udvalgsarbejde; der er stillet en række spørgsmål, der er blevet besvaret, og man kan på den baggrund godt undre sig over nogle af de ting, der har været inddraget i debatten. Jeg skal ikke i mit svar gå ind på de gentagelser eller på de spørgsmål, som vi både under førstebehandlingen og under samråd har haft lejlighed til at tale om.

Hr. Brixtofte og andre har været inde på spørgsmålet om de handicappede børn. Hr.